

BURSA DÜŞLERİ

Ulu çınarlara dönüp yüzümü
Gönül perdesini açtım Bursa'da...
Hicran ateşiyle yakıp özümü
Maddeden mânâya kaçtım Bursa'da...

Bir tarih akarken kadim nehirde
Mâziyi yâd ettim bu başşehirde
Lâl olmuş çınarlar ömr-i ahirde
Muhabbet mülkünü saçtım Bursa'da...

Konuşur türbeler, susarken diller
Gümüşlük'te gece yanar kandiller
Her seher vaktinde kanar ak güller
Orhan'ın başında taçtım Bursa'da...

Burda zaman taşar iki heceden
Hüzünlü nağmeler akar geceden
Ulu ruhlar seyre dalar yüceden
Hicran gözesinden içtim Bursa'da...

Dile gelip bir kez konuşsa çınar
Şehrin ahvalini görüp de kınar
Dünden istikbale akar ak pınar
Ne ektiysem onu biçtim Bursa'da...

Osmanlı, Bursa 'da her dem yaşıyor
Sırtında kurşundan bir yük taşıyor
Zamanı, mekânı bir bir aşıyor
İnan ki kendimden geçtim Bursa'da...

Candır Emir Sultan, seveni çoktur
Gönül sofrasına oturan toktur
Sırlar aynasında bir var, bir yoktur
Aslında gölgeydim, hiçtim Bursa'da...

Somuncu Babâ'da okunur ezan
Nazarlara yansır yürekte izan
Tükenir sermaye kurulur mizan
Hakk'a kul olmayı seçtim Bursa'da...

M. Nihat MALKOÇ

